

दानियेलको पुस्तक - उनहत्तर नम्बर

पुस्तौदेखिको चक्रको उद्घाटन: एड्भेन्टिज्मका चार घणित कुराहरू

Jeff Pippenger

2024-02-02

परमेश्वर कहिल्यै परिवर्तन हुनुहुन्न, र त्यसैले एड्भेन्टवाद यसको चौथो पुस्तामा न्याय गरिन्छ।

“‘अनि उहाँले सनका वस्त्र पहिरेका, आफ्नो कम्मरपट्टिको छेउमा लेख्ने मसीदानी बोकेका मानिसलाई बोलाउनुभयो; अनि परमप्रभुले उसलाई भन्नुभयो, सहरको बीचबाट, यरूशलेमको बीचबाट जाऊ, र त्यहाँका बीचमा गरिने सबै घणित कामहरूका कारण सुस्केरा हाल्ने र क्रन्दन गर्ने मानिसहरूका निधारमा एउटा छाप लगाऊ। अनि अरूहरूलाई उहाँले मेरो सुनाइमै भन्नुभयो, तिमीहरू त्यसको पछिपछि सहरभरि जाऊ र प्रहार गर; तिमीहरूको आँखाले दया नगरोस्, न त करुणा नै गर; वृद्ध र जवान, कन्याहरू, साना बालबालिका, र स्त्रीहरूलाई समेत पूर्णरूपले मार; तर जसमा त्यो छाप छ, त्यस्तो कुनै मानिसको नजिक नजाऊ; अनि मेरो पवित्रस्थानबाट सुरु गर। तब तिनीहरूले भवनको अगाडि रहेका वृद्ध पुरुषहरूबाट सुरु गरे।”

“स्वर्गीय पवित्रस्थानको कृपासिंहासन छोडेर प्रतिशोधका वस्त्र धारण गर्न तथा परमेश्वरले उनीहरूलाई दिनुभएको ज्योतिप्रति प्रतिक्रिया नजनाउनेहरूमाथि न्यायद्वारा आफ्नो क्रोध खन्याउन येशू अब निस्कन लाग्नुभएको छ। ‘किनकि दुष्ट कामको विरुद्ध दण्डको आज्ञा चाँडै कार्यान्वयन हुँदैन, यसैले मानिसहरूका सन्तानहरूको हृदय दुष्टता गर्नमा पूर्णरूपले लागिरेहुन्छ।’ प्रभुले उनीहरूप्रति देखाउनुभएको धैर्य र दीर्घसहनशीलताले उनीहरूलाई कोमल बनाउनुपर्नेमा, परमेश्वरसँग नडराउने र सत्यलाई प्रेम नगर्नेहरूले आफ्नो दुष्ट मार्गमा आफ्ना हृदयलाई अझ कठोर बनाउँछन्। तर परमेश्वरको दीर्घसहनशीलताको पनि सीमा छ, र धेरैले ती सीमाहरूलाई अतिक्रमण गरिरहेका छन्। उनीहरूले अनुग्रहका सीमारेखाहरू नाघिसकेका छन्, यसकारण परमेश्वरले हस्तक्षेप गर्नेपछि र आफ्नो आफ्नै सम्मानको पक्षसमर्थन गर्नेपछि।”

अमोरीहरूको विषयमा परमप्रभुले भन्नुभयो: ‘चौथो पुस्तामा तिनीहरू फेरि यहाँ आउनेछन्; किनकि अमोरीहरूको अधर्म अझै पूर्ण भएको छैन।’ यद्यपि यो जाति आफ्ना मूर्तिपूजा र भ्रष्टताका कारण विशेष रूपमा कुख्यात थियो, तैपनि यसले आफ्नो अधर्मको कठोरा अझै भरिसकेको थिएन, र परमेश्वरले यसको पूर्ण विनाशको आज्ञा दिनुहुने थिएन। मानिसहरूले दैवी शक्तिको प्रकटता स्पष्ट र उल्लेखनीय रूपमा देख्नु, ताकि तिनीहरू क्षमायोग्य नठहरून्। करुणामय सृष्टिकर्ता चौथो पुस्तासम्म तिनीहरूको अधर्म सहन इच्छुक हुनुहुन्थ्यो। त्यसपछि, यदि सुधारतर्फ कुनै परिवर्तन देखिएन भने, उहाँका न्यायिक दण्डहरू तिनीहरूमाथि पर्ने थिए।

“अनन्त परमेश्वरले अझै पनि अचूक शुद्धतासहित सबै राष्ट्रहरूसँग हिसाब राखिरहनुभएको छ। उहाँको कृपा पश्चात्तापका आह्वानहरूसहित प्रस्तुत भइरहँदा, यो हिसाब खुला नै रहनेछ; तर जब ती सङ्ख्याहरू परमेश्वरले निर्धारण गर्नुभएको एक निश्चित सीमासम्म पुग्छन्, तब उहाँको क्रोधको सेवकाइ आरम्भ हुन्छ। हिसाब बन्द हुन्छ। दैवी सहनशीलता अन्त्य हुन्छ। तिनीहरूका पक्षमा कृपाको कुनै विनती अब रहँदैन।”

“भविष्यद्वक्ताले युगहरूतिर दृष्टि लगाउँदा, आफ्नो दर्शनमा यही समय प्रस्तुत भएको देखे। यस युगका राष्ट्रहरूले अभूतपूर्व कृपाहरू प्राप्त गरेका छन्। स्वर्गका आशीर्वादहरूमध्ये सबैभन्दा उत्तम तिनीहरूलाई दिइएका छन्, तर तिनीहरूका विरुद्ध बढ्दो घमण्ड, लोभ, मूर्तिपूजा, परमेश्वरप्रति तिरस्कार, र नीच कृतघ्नता लेखिएका छन्। तिनीहरूले परमेश्वरसँगको आफ्नो हिसाब छिट्टै बन्द गर्दछन्।”

“तर जसले मलाई काँप्न बाध्य तुल्याउँछ, त्यो तथ्य यो हो कि जसले सबैभन्दा महान् ज्योति र विशेषाधिकारहरू पाएका छन्, तिनीहरू प्रचलित अधर्मद्वारा दूषित भएका छन्। आफ्ना वरिपरिका अधर्मीहरूबाट प्रभावित भई, सत्यको दाबी गर्नेहरूमध्ये धेरै जना पनि शीतल भएका छन् र दुष्टताको प्रबल प्रवाहद्वारा बगाइएका छन्। साँचो भक्तिभाव र पवित्रतामाथि गरिने सर्वव्यापी उपहासले परमेश्वरसँग घनिष्ठ रूपमा नजोडिनेहरूलाई उहाँको

व्यवस्थाप्रति आफ्नो आदर गुमाउन पुऱ्याउँछ। यदि तिनीहरू ज्योतिको अनुसरण गरिरहेका हुन्थे र हृदयदेखि सत्यको आज्ञापालन गरिरहेका हुन्थे भने, यसरी तिरस्कृत र परित्यक्त तुल्याउँदा यो पवित्र व्यवस्था तिनीहरूलाई अझ बहुमूल्य देखिन्थ्यो। परमेश्वरको व्यवस्थाप्रति अनादर जति अधिक प्रकट हुँदै जान्छ, त्यसका पालकहरू र संसारबीचको भेदरेखा त्यति नै स्पष्ट हुँदै जान्छ। एउटा वर्गमा दिव्य आदेशहरूप्रतिको प्रेम बढ्दै जान्छ, जति अर्को वर्गमा तिनप्रतिको तिरस्कार बढ्दै जान्छ।”

“सङ्कट तीव्र गतिले नजिकिँदै छ। तीव्र रूपमा बढ्दै गरेका तथ्याङ्कहरूले देखाउँछन् कि परमेश्वरको दर्शनको समय अब लगभग आइपुगेको छ। दण्ड दिन अनिच्छुक हुनुहुँदा-हुँदै पनि उहाँले दण्ड दिनुहुनेछ, र त्यो चाँडै नै। जो ज्योतिमा हिँड्छन्, तिनीहरूले नजिकिँदै गरेको विपत्तिका चिन्हहरू देख्नेछन्; तर तिनीहरू शान्त, निष्चिन्त प्रतीक्षामा बसिरहनु हुँदैन, विनाशको प्रतीक्षामा उदासीन भई, परमेश्वरले दर्शनको दिनमा आफ्ना मानिसहरूलाई आश्रय दिनुहुनेछ भन्ने विश्वासले आफूलाई सान्त्वना दिँदै। त्यस्तो कदापि होइन। तिनीहरूले यो बोध गर्नुपर्छ कि अरूहरूलाई बचाउन परिश्रमपूर्वक काम गर्नु तिनीहरूको कर्तव्य हो, सहायता निम्ति बलियो विश्वाससाथ परमेश्वरतर्फ हेर्दै। ‘धर्मी मानिसको प्रभावकारी उत्कट प्रार्थनाले धेरै काम गर्छ।’”

“भक्तिको खमीरले आफ्नो शक्ति पूर्णतया गुमाएको छैन। जुन समयमा मण्डलीको संकट र निराशा सबैभन्दा ठूलो हुन्छ, त्यस बेला ज्योतिमा दृढ उभिएको सानो समूह देशमा गरिएका घिनलाग्दा कार्यहरूका लागि सुस्केरा हाल्दै र विलाप गर्दै हुनेछ। तर विशेष गरी तिनीहरूका प्रार्थनाहरू मण्डलीको पक्षमा उक्लनेछन्, किनकि त्यसका सदस्यहरूले संसारको चालचलनअनुसार काम गरिरहेका छन्।

यी विश्वासयोग्य थोरै जनको उत्कट प्रार्थना व्यर्थ जानेछैन। जब प्रभु प्रतिशोधकर्ता भई प्रकट हुनुहुन्छ, तब उहाँ विश्वासलाई यसको शुद्धतामा सुरक्षित राख्ने र आफूलाई संसारबाट निष्कलङ्क राख्ने सबैका रक्षकको रूपमा पनि आउनुहुनेछ। यही समयमा परमेश्वरले आफ्ना चुनेका जन, जो दिन-रात उहाँतर्फ पुकारा गर्छन्, यद्यपि उहाँले तिनीहरूलाई धेरै कालसम्म सहनुहुन्छ, तिनीहरूको पक्षमा प्रतिशोध लिनुहुनेछ भनी प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ।

आज्ञा यो छ: ‘सहरको बीचबाट, यरूशलेमको बीचबाट जाऊ, र त्यसका बीचमा गरिएका सबै घिनलाग्दा कामहरूका निम्ति सुस्केरा हाल्ने र विलाप गर्ने मानिसहरूका निधारहरूमा एक चिन्ह लगाऊ।’ यी सुस्केरा हाल्ने, विलाप गर्नेहरूले जीवनका वचनहरू प्रस्तुत गर्दै आएका थिए; तिनीहरूले ताडना दिएका थिए, सल्लाह दिएका थिए, र विनयपूर्वक अनुरोध गरेका थिए। परमेश्वरलाई अनादर गरिरहेका कतिपयले पश्चात्ताप गरे र उहाँको सामु आफ्ना हृदयहरू नम्र तुल्याए। तर परमप्रभुको महिमा इस्राएलबाट प्रस्थान गरिसकेको थियो; धेरैले अझै धर्मका बाह्य रूपहरू कायम राखिरहेका भए तापनि, उहाँको शक्ति र उपस्थिति अनुपस्थित थिए।” Testimonies, volume 5, 207-210.

उक्त खण्डमा सिस्टर ह्वाइटले पहिचान गरिरहनुभएको परमेश्वरको न्यायको दृष्टान्त यरूशलेम नगरमाथि ल्याइएको न्याय हो, जुन अन्तिम दिनहरूमा सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट मण्डली हो। यो न्याय आइतबारको व्यवस्थामा अन्तिम रूपले सम्पन्न हुन्छ, किनकि त्यहीँ परमेश्वरको छाप र पशुको छाप लगाइन्छ। इजकिएल अध्याय आठले क्रमशः बढ्दै जाने चार घृणित कामहरूलाई पहिचान गर्छ। पहिलो पदले छैटौँ वर्षको छैटौँ महिनाको पाँचौँ दिनलाई पहिचान गरेर, अनुग्रहको समय समाप्त हुनुअघि नै यस दर्शनलाई बुझिनुपर्ने कुरामा जोड दिन्छ।

इजकिएलले त्यो ऐतिहासिक सन्दर्भबिन्दु समावेश गर्नु आवश्यक थिएन। उनले केवल यसरी लेख्न सक्थे, “अनि यस्तो भयो कि म आफ्नै घरमा बसिरहेको बेला, र यहूदाका प्राचीनहरू मेरा सामुन्ने बसिरहेका बेला, त्यहाँ परमप्रभु यहोवाको हात ममाथि पऱ्यो।” उनले “666” अघिको दिनको सन्दर्भ समावेश गरेको तथ्य भविष्यवाणीका विद्यार्थीहरूका लागि एक भविष्यसूचक सन्दर्भ हो। ती मानिसहरूका लागि त्यो सन्दर्भ, जसले पशुको नामको सङ्ख्यामा विजय प्राप्त गरेका छन् र “666” जान्दछन्, येशू ख्रीष्टको प्रकाशको एक तत्त्व हो, जुन अनुग्रहको अवसर बन्द हुनुभन्दा ठीक अघि अनमुद्रित हुन्छ। उनीहरूले यो जान्दछन्, किनकि तिनीहरू परमेश्वरका जनहरू हुन्, जो पत्रुसका अनुसार, “अघिल्ला समयमा परमेश्वरका जनहरू थिएनन्।”

१ पत्रुस अध्याय २ मा, जो मानिसहरू अहिले परमेश्वरका प्रजा भएका छन्, तिनीहरूले “प्रभु अनुग्रही हुनुहुन्छ भन्ने स्वाद चाखेका छन्।” तिनीहरू ती हुन् जसले अगमवाणीय रूपमा परमेश्वरको वचन “खाएका” छन्, तिनीहरूको विपरीत जसले परमेश्वरको वचन खान इन्कार गरे। सबै अगमवक्ताहरूले अन्तिम दिनहरूको विषयमा बोल्छन्, र यूहन्ना अध्याय ६ मा, येशूले यो सन्देश दिनुभयो कि उहाँका चेलाहरूले उहाँको मासु खानु र उहाँको रगत पिउनु अनिवार्य छ। त्यस अध्यायमा, उहाँको मासु खान र उहाँको रगत पिउन इन्कार गर्ने चेलाहरूले पद ६६ मा त्यसो गरे।

त्यस समयदेखि उहाँका धेरै चेलाहरू पछि फर्केर गए, र फेरि उहाँसँग हिँडेनन्। यूहन्ना ६:६६.

अन्तिम दिनहरूमा ख्रीष्टको मासु खाने र उहाँको रगत पिउने बुद्धिमानहरूले यो बुझ्छन् कि Palmoni स्वरूपको ख्रीष्ट नै अद्भुत सङ्ख्याकर्ता हुनुहुन्छ, र उहाँको चिन्ह प्रस्तुत गरिँदा तिनीहरूले त्यसलाई चिन्छन्। इजकिएल अध्याय आठको आरम्भिक पदमा रहेको “665” त्यहाँ छ—जसले हेर्न चाहन्छ, उसका लागि—र यसले कम-से-कम दुईवटा महत्त्वपूर्ण भविष्यवाणीसम्बन्धी बुँदाहरूलाई पहिचान गरिरहेको छ। पहिलो, सन्देशलाई आइतबारको व्यवस्थाभन्दा अधिको समयावधिलाई समेट्ने रूपमा बुझ्नुपर्छ। दोस्रो, “666” प्रकाशको पुस्तकका केवल दुई पदहरूमध्ये एउटामा छ, जुन यस तथ्यद्वारा विशेष रूपमा योग्य ठहरिन्छ कि अन्तिम दिनहरूमा “बुद्धिमानहरूले” बुझ्नेछन्।

यहाँ बुद्धि छ। जससँग समझ छ, उसले त्यस पशुको संख्या गनोस्; किनकि त्यो मानिसको संख्या हो; र त्यसको संख्या छ सय छैसठ्ठी हो। प्रकाश 13:18.

अन्तिम दिनहरूमा ज्ञानको वृद्धिलाई बुझ्ने “बुद्धिमान”हरूले, जब येशू ख्रीष्टको प्रकाश अनमुद्रित हुन्छ, “666” एक महत्त्वपूर्ण भविष्यवाणीगत प्रतीक हो भन्ने जान्नेछन्, किनकि तिनीहरूले त्यस सङ्ख्यामाथि विजय प्राप्त गरेका हुनेछन्। त्यसकारण, इजकिएलले अध्याय आठमा क्रमशः उग्र बन्दै जाने विद्रोहको परिचय दिन्छन्, जुन बढ्दो चार घण्टित कर्महरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। अन्तिमले मूर्खहरूलाई सूर्यको सामु झुक्नेहरूका रूपमा पहिचान गराउँछ, यसरी अन्तिम दिनहरूमा यरूशलेम (एड्भेन्टिज्म) को न्यायलाई चिह्नित गर्दछ। त्यो न्याय चौथो पुस्तामा घटित हुन्छ। ती चार घण्टित कर्महरू लाओडिसियन एड्भेन्टिज्मका चार पुस्ताहरूका प्रतीकहरू हुन्।

पहिलो पुस्ता १८६३ मा मोशाको “सात पल्ट” सम्बन्धी शपथविरुद्धको विद्रोहसँगै आरम्भ भयो। पच्चीस वर्षपछि, १८८८ को विद्रोह प्रकट भयो। त्यसको एकतीस वर्षपछि १९१९ को विद्रोह घटित भयो, जसको प्रतिनिधित्व W. W. Prescott को पुस्तक “The Doctrine of Christ” ले गर्दछ। त्यसको अठतीस वर्षपछि, १९५७ मा “Questions on Doctrine” नामक पुस्तकद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको विद्रोह भयो। अब हामी यी चार मार्गचिन्हहरू किन इजकिएल आठका चार घण्टित कर्महरूसँग मेल खान्छन् भन्ने कुरा प्रदर्शन गर्न आरम्भ गर्नेछौं।

सन् १८६३ मा, लाओडिसियन एड्भेन्टवादले हबककूक अध्याय २ को यस आज्ञाको—“दर्शन लेख र त्यसलाई पटियाहरूमा स्पष्ट पार”—पूरा भएका दुईवटा चार्टहरूको स्थानमा एउटा नयाँ चार्ट प्रस्तुत गर्‍यो। सन् १८६३ को चार्टले भविष्यसूचक चित्रणबाट “सात समय” हटायो, जबकि ती दुई पवित्र चार्टहरूमा १२६०, १२९०, र १३३५ सँगसँगै यो पनि समावेश थियो। हबककूकमा उक्त आज्ञाले यो जनाउँछ कि ती पटियाहरू (बहुवचनमा) यस प्रकार प्रकाशित गरिनेछन् कि “जसले यसलाई पढ्छ, ऊ दौडन सकोस्।” सन् १८६३ को चार्ट यति धेरै लक्ष्यविपरीत थियो कि त्यससँगै व्याख्यात्मक पर्चा आवश्यक पर्‍यो। अतिरिक्त पर्चाबिना सन् १८६३ को चार्ट हेरेर “दौडन” सम्भव थिएन।

अनि परमप्रभुले मलाई उत्तर दिनुभयो, र भन्नुभयो, दर्शन लेख, र त्यसलाई पट्टिकाहरूमा स्पष्टसँग लेख, ताकि जसले त्यसलाई पढ्छ, ऊ दौडन सकोस्। हबकूक 2:2।

१८६३ को चार्ट एउटा जालसाजी थियो, जुन सत्यलाई ढाकछोप गर्नका लागि बनाइएको थियो, ठीक जसरी विलियम मिलरले आफ्नो सपनामा देखेका थिए। ती दुई पवित्र चार्टहरू त्यस करारका प्रतीक थिए, जुन ख्रीष्टले ती मानिसहरूसित गर्नुभयो जसले भर्खरै पृथ्वी-जन्तुको साँचो प्रोटेस्टेन्ट सिङको रूपमा आफ्नो स्थान ग्रहण गरेका थिए। ती दुई चार्टहरूले मिलराइटहरू र ख्रीष्टबीचको करारात्मक सम्बन्धको प्रतीक जनाउँथे, उहाँ १८४४ मा अकस्मात्

आफ्नो मन्दिरमा आउनुभयो, र जब उहाँ आउनुभयो, उहाँ करारका सन्देशवाहकको रूपमा आउनुभयो। प्राचीन इस्राएलले आधुनिक इस्राएललाई दृष्टान्तस्वरूप देखाउँछ, र जब ख्रीष्टले प्राचीन इस्राएललाई मिश्रको दासत्वबाट बाहिर निकाल्नुभयो, तब उहाँले त्यस समयको पूर्वछाया दिनुभयो जब उहाँले आधुनिक इस्राएललाई पापीय शासनका एक हजार दुई सय साठी वर्षको दासत्वबाट बाहिर निकाल्नुहुने थियो। सिस्टर ह्याइटले बारम्बार यी दुई इतिहासलाई समानान्तर इतिहासहरूको रूपमा समर्थन गर्नुहुन्छ।

“विगत युगहरूको सञ्चित ज्योति हामीमाथि चम्किरहेको छ। इस्राएलको बिर्सनशीलताको अभिलेख हाम्रो ज्ञानोदयका लागि सुरक्षित राखिएको छ। यस युगमा परमेश्वरले हरेक जाति, कुल, र भाषाबाट आफ्ना निम्ति एउटा प्रजा भेला पार्न आफ्नो हात बढाउनुभएको छ। आगमन आन्दोलनमा उहाँले आफ्नो उत्तराधिकारका निम्ति कार्य गर्नुभएको छ, जसरी इस्राएलीहरूलाई मिश्रदेशबाट निकालेर अगुवाइ गर्दा उहाँले तिनीहरूका लागि कार्य गर्नुभएको थियो। सन् १८४४ को महान् निराशामा उहाँका जनहरूको विश्वास त्यसरी नै परीक्षित भयो, जसरी लाल समुद्रमा हिब्रूहरूको विश्वास परीक्षित भएको थियो।” Testimonies, volume 8, 115, 116.

जब प्रभु प्राचीन इस्राएलसँग करारमा प्रवेश गर्नुभयो, उहाँले करारको सम्बन्धलाई प्रतिनिधित्व गर्न दुईवटा पट्टिका दिनुभयो। जब प्रभु आधुनिक इस्राएलसँग करारमा प्रवेश गर्नुभयो, उहाँले करारको सम्बन्धलाई प्रतिनिधित्व गर्न दुईवटा पट्टिका दिनुभयो। दश आज्ञाका ती दुई पट्टिकाले हबक्कुकका दुई पट्टिकाहरूको प्रतिरूप प्रकट गर्छन्। उहाँले तिनीहरूलाई ती दुई पट्टिका लाल समुद्र पार गरेपछि केही समयमै दिनुभयो, जसलाई सिस्टर ह्याइटले सन् १८४४ को महान् निराशासँग समरूप ठहर्याउनुहुन्छ। सन् १८४४ पछि, भविष्यसूचक इतिहासको सन्दर्भमा, प्रभुले दोस्रो पट्टिका उत्पन्न गर्नुभयो। प्राचीन इस्राएललाई परमेश्वरको व्यवस्थाका संरक्षक बनाइयो, र आधुनिक इस्राएललाई केवल परमेश्वरको व्यवस्थाका मात्र होइन, ती महान् भविष्यसूचक सत्यहरूका पनि संरक्षक बनाइयो।

“परमेश्वरले यस युगमा आफ्नो मण्डलीलाई, जसरी उहाँले प्राचीन इस्राएललाई बोलाउनुभएको थियो, त्यस्तै गरी पृथ्वीमा ज्योतिको रूपमा उभिन बोलाउनुभएको छ। सत्यको शक्तिशाली चिर्ने हतियारद्वारा, पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूद्वारा, उहाँले तिनीहरूलाई मण्डलीहरूबाट र संसारबाट अलग गर्नुभएको छ, ताकि तिनीहरूलाई उहाँस्वयंको पवित्र समीपमा ल्याउन सकून्। उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नो व्यवस्थाका संरक्षक बनाउनुभएको छ र यस समयका अगमवाणीका महान् सत्यहरू तिनीहरूलाई सुम्पनुभएको छ। प्राचीन इस्राएललाई सुम्पिएका पवित्र ईश्वरीय वचनहरूजस्तै, यी पनि संसारमा सुनाइने एक पवित्र न्यास हुन्।” Testimonies, volume 5, 455.

पहिला र दोस्रो आज्ञाले मूर्तिप्रतिप्रतिको परमेश्वरको घृणालाई प्रकट गर्छन्, र ती पहिलो दुई आज्ञामै उहाँले न्याय तेस्रो र चौथो पुस्तासम्म कार्यान्वित हुन्छ भनी प्रकट गर्नुहुन्छ, किनकि उहाँले आफू ईर्ष्यालु परमेश्वर हुनुहुन्छ भनी प्रकट गर्नुहुन्छ।

“त्यस समयमा व्यवस्था केवल हिब्रूहरूको हितका लागि मात्र उच्चारण गरिएको थिएन। परमेश्वरले उनीहरूलाई आफ्नो व्यवस्थाका संरक्षक र रक्षक बनाएर सम्मान गर्नुभयो, तर यो सम्पूर्ण संसारका लागि पवित्र न्यासका रूपमा राखिनु पर्ने थियो। दश आज्ञाका उपदेशहरू समस्त मानवजातिका लागि अनुकूल छन्, र तिनीहरू सबैको शिक्षा र शासनका निम्ति दिइएका थिए। संक्षिप्त, व्यापक र अधिकारपूर्ण यी दश उपदेशहरूले मानिसको परमेश्वरप्रतिको तथा आफ्ना सहमानवप्रतिको कर्तव्यलाई समेट्छन्; र सबै नै प्रेमको महान् आधारभूत सिद्धान्तमा आधारित छन्। ‘तैले परमप्रभु तेरा परमेश्वरलाई आफ्नो सारा हृदयले, आफ्नो सारा प्राणले, आफ्नो सारा शक्तिले, र आफ्नो सारा मनले प्रेम गर्नु; अनि आफ्नो छिमेकीलाई आफूलाई जस्तै प्रेम गर्नु।’ लूका 10:27। साथै व्यवस्था 6:4, 5; लेवीय 19:18 पनि हेर्नुहोस्। दश आज्ञाभित्र यी सिद्धान्तहरू विस्तारपूर्वक व्यक्त गरिएका छन्, र मानिसको अवस्था तथा परिस्थितिमा लागू हुने गरी प्रस्तुत गरिएका छन्।”

“‘तँ मेरो अगाडि अरू कुनै देवताहरू राख्नु हुँदैन।’”

“यहोवा, अनन्त, स्वयं-अस्तित्ववान्, अजन्मा एकमात्र परमेश्वर, जो आफैं सबै थोकका स्रोत र पालनकर्ता हुनुहुन्छ, केवल उहाँ मात्र सर्वोच्च श्रद्धा र आराधनाका अधिकारी हुनुहुन्छ। मानिसलाई आफ्नो स्नेह वा सेवामा कुनै अन्य वस्तुलाई पहिलो स्थान दिन निषेध गरिएको छ। हामीले जुनसुकै त्यस्तो कुरालाई माया गर्छौं, जसले परमेश्वरप्रतिको हाम्रो प्रेम घटाउने वा उहाँलाई देय सेवामा बाधा पुऱ्याउने प्रवृत्ति राख्छ, त्यसैलाई हामी देवता बनाउँछौं।”

“तैले आफ्नो निम्ति कुनै कुँदिएको मूर्ति, वा माथि स्वर्गमा भएको कुनै कुराको, वा तल पृथ्वीमा भएको कुनै कुराको, वा पृथ्वीमुनिको पानीमा भएको कुनै कुराको कुनै प्रतिरूप नबनाऊ: तैले तिनीहरूलाई दण्डवत् नगर्नु, न त तिनीहरूको सेवा गर्नु।”

“दोस्रो आज्ञाले सत्य परमेश्वरको मूर्ति वा प्रतिरूपद्वारा आराधना गर्न निषेध गर्दछ। धेरै अन्यजाति राष्ट्रहरूले आफ्ना मूर्तिहरू केवल त्यस्ता आकृतिहरू वा प्रतीकहरू हुन्, जसद्वारा देवताको आराधना गरिन्थ्यो, भनी दाबी गरे; तर परमेश्वरले यस्तो आराधनालाई पाप हो भनी घोषणा गर्नुभएको छ। भौतिक वस्तुहरूद्वारा अनन्त परमात्माको प्रतिनिधित्व गर्ने प्रयासले परमेश्वरसम्बन्धी मानिसको धारणा होच्याउनेछ। यहोवाको असीम सिद्धताबाट विमुख भएको मन सृष्टिकर्ताभन्दा सृष्टितर्फ आकर्षित हुनेछ। अनि परमेश्वरबारे उसका धारणाहरू जति होचिदै जान्थे, त्यति नै मानिस पनि पतित हुँदै जानेथियो।”

“‘म परमप्रभु तिम्रो परमेश्वर डाह गर्ने परमेश्वर हुँ।’ परमेश्वर र उहाँका जनताबीचको घनिष्ठ र पवित्र सम्बन्धलाई विवाहको प्रतीकद्वारा प्रस्तुत गरिएको छ। मूर्तिपूजा आत्मिक व्यभिचार भएकाले, त्यसप्रति परमेश्वरको अप्रसन्नतालाई उचित रूपमा डाह भनिएको छ।” Patriarchs and Prophets, 305, 306.

मूर्तिपूजाको विरुद्धमा परमेश्वरको डाह विशेष रूपमा प्रकट हुन्छ, र इजकिएल अध्याय आठमा पहिलो घिनलाग्दो कुरा “डाहको प्रतिमा” हुनु कुनै संयोग होइन।

र यो भयो कि छैटौं वर्षमा, छैटौं महिनामा, महिनाको पाँचौं दिनमा, जब म आफ्नै घरमा बसेको थिएँ, र यहूदाका एल्डरहरू मेरा सामु बसेका थिए, त्यहीँ परमप्रभु यहोवाको हात ममाथि पऱ्यो। तब मैले हेरेँ, अनि हेर, आगोजस्तो देखिने एक स्वरूप थियो: उहाँका कटिदेखि तलतिर आगो थियो; र उहाँका कटिदेखि माथितिर चमकको स्वरूप, अम्बरको रङ्गिँ। अनि उहाँले हातको जस्तो एक आकृति फैलाउनुभयो, र मेरो टाउकाको कपालको एक लट समात्नुभयो; र आत्माले मलाई पृथ्वी र आकाशको बीचमा उठायो, र परमेश्वरका दर्शनहरूमा मलाई यरूशलेममा, उत्तरतर्फ फर्केको भित्री ढोकाको प्रवेशद्वारमा ल्यायो; जहाँ डाह उत्पन्न गराउने डाहको मूर्तिको आसन थियो। अनि हेर, इस्राएलका परमेश्वरको महिमा त्यहाँ थियो, मैले मैदानमा देखेको दर्शनअनुसार। तब उहाँले मलाई भन्नुभयो, हे मानिसको सन्तान, अब उत्तरतर्फ तिम्रा आँखाहरू उठाऊ। तब मैले उत्तरतर्फ आफ्ना आँखाहरू उठाएँ, अनि हेर, वेदीको ढोकामा, प्रवेशद्वारतर्फ उत्तरपट्टि, डाहको त्यो मूर्ति थियो। इजकिएल ८:१-५।

डाहको प्रतिमा इजकिएललाई देखाइएका क्रमशः बढ्दै जाने चार घृणित कर्महरूमध्ये पहिलो हो। डाहको प्रतिमाले एडभेन्टादमा क्रमशः तीव्र बन्दै जाने विद्रोहका चार पुस्तामध्ये पहिलो पुस्ताको आरम्भलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। पहिलो पुस्ताको आरम्भ सन् १८६३ मा भयो।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“प्राचीन अगमवक्ताहरूमध्ये प्रत्येकले आफ्नै समयको तुलनामा हाम्रो समयका लागि बढी बोलेका थिए, त्यसैले तिनीहरूको अगमवाणी हाम्रो लागि प्रभावकारी छ। ‘अब यी सबै कुरा तिनीहरूलाई दृष्टान्तका निम्ति भए; र ती हाम्रो चेतावनीका लागि लेखिएका हुन्, जसामाथि संसारका अन्तिम युगहरू आइपरेका छन्।’ 1 Corinthians 10:11। ‘तिनीहरूले आफ्ना निम्ति होइन, तर हाम्रा निम्ति ती कुराहरूको सेवा गरे, जुन अब स्वर्गबाट पठाइनुभएको पवित्र आत्माद्वारा तिमीहरूलाई सुसमाचार प्रचार गर्नेहरूबाट तिमीहरूलाई सुनाइएका छन्; जुन कुराहरूभित्र स्वर्गदूतहरू पनि नियालेर हेर्न चाहन्छन्।’ 1 Peter 1:12....”

“बाइबलले यस अन्तिम पुस्ताका लागि आफ्ना धनसम्पत्तिहरू संचित गरेको छ र तिनलाई एकसाथ बाँधेर राखेको छ। पुरानो करारको इतिहासका सबै महान् घटनाहरू र गम्भीर कार्यहरू यी अन्तिम दिनहरूमा मण्डलीभित्र पुनः दोहोरिएका छन्, र दोहोरिँदै छन्।” Selected Messages, book 3, 338, 339.